Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 125/26
2.4.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Филиповић, председника већа, Весне Дамјановић и Весне Павловић-Нинковић, чланова већа, у парници тужиља АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Стефан Јаковљевић, адвокат из Ваљева, ул. Владе Даниловића бр. 1/1, против тужених ВВ и ГГ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Милинковић, адвокат из Ваљева, ул. Златиборска бр. 24/1, ради уређења одржавања личних односа са сродницима, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П2 320/25 од 11.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.04.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужених ВВ из ... и ГГ из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву П2 320/25 од 11.12.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеном пресудом ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиља АА и ББ, обе из ..., против тужених ВВ и ГГ, обоје из ..., па је уређен начин одржавања личног односа тужиља са малолетном ДД, рођеном 17.04.2023. године тако што ће дете проводити време са тужиљама у присуству родитеља или лица од поверења које одреде родитељи сваки друге недеље у периоду од 11 до 13 часова на јавном месту на игралишту код Дома културе у ... Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено поднели тужени побијајући је у целости из свих разлога предвиђених чланом 373 Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка су образложено тражили.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/2011, 49/2013 – одлука УС, 74/2013 – одлука УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 и 10/2023 - други закон) у вези чл. 202-207 Породичног закона – ПЗ ("Сл. Гласник РС", бр. 18/2005, 72/2011 - др. закон и 6/2015) Апелациони суд у Београду је оценио да жалба тужених није основана.

Првостепена пресуда није захваћена битним повредама поступка из члана 374

став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд као другостепени, пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се неосновано указује наводима жалбе, јер је побијана пресуда непротивречна, довољно образложена, нема друге недостатке који би спречавали њено испитивање, а разлози наведени у образложењу пресуде нису у супротности са изреком пресуде и изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању тужени ВВ и ГГ су у ванбрачној заједници из које имају малолетну ћерку ДД, рођену 17.04.2023. године. Тужиља АА је мајка туженом ВВ и баба по оцу малолетне ДД, док је тужиља ББ рођена сестра туженог ВВ и тетка по оцу малолетне ДД. Парничне странке се налазе у нарушеним и изузетно лошим односима дужи низ година још од периода пре рођења малолетне ДД. Тужиље никад нису виделе малолетну ДД нити остариле контакт нити блискост са дететом. Тужиље као бака и тетка малолетне ДД желе да побољшају лоше односе са туженима као њеним родитељима, покушавале су да се помире али су их тужени блокирали на друштвеним мрежама и нису одговарали на поруке, из чега је првостепени суд утврдио да тужени не желе да успоставе комуникацију са тужиљама. Тужиља ББ је објављивала слике малолетне ДД на друштвеним мрежама без сагласности тужених као родитеља малолетне ДД, а које фотографије је добијала од бившег партнера (а брата тужене ГГ) и од свог оца из разлога што је исто тако објављивала слике своје деце. Тужени су у својим исказима навели да су у лошим односима са тужиљама и не комуницирају, не дозвољвају да малолетна ДД виђа тужиље из разлога што су обе покушале да избаце туженог ВВ и његову супругу овде друготужену из куће у којој сада живе са малолетном ДД јер су покушале да расставе њега и његову ванбрачну супругу. Из налаза и мишљења Центра за социјални рад Колубара од 11.04.2025. године првостепени суд је утврдио да малолетна ДД до сада није успотавила контакт нити блискост са бабом и тетком по оцу због нарушених породичних односа. Имајући у виду мотивисаност тужиља да успоставе контакт са малолетном ДД као и да малолетна ДД није до сада успоставила контакт са бабом и тетком по оцу као ни однос блискости узимајући у обзир пре свега календарски узраст малолетног детета предложено је да јесте у најбољем интересу малолетне ДД да успостави и одржава личне односе са најближим сродницима очевог порекла у присуству родитеља малолетне ДД или лица од поверења које одреде родитељи и то сваке друге недеље у периоду од 11 до 13 часова на јавном месту на игралишту код Дома културе у ... У односу на примедбе тужених које се односе на недостатак извршеног поступка мирења ни медијације, да се не поклапа најбољи интерес детета са израженим жељама тужиља, да није адекватно цењен карактер и обим нарушених односа и разлози због којих су тужиље блокиране на друштвенима мрежама од стране тужених и утицај оваквог односа на правилност и потпун развој детета, првостепени суд је налаз и мишљење Центар за социјални рад прихватио као јасан и објективан имајући у виду да је Центар за социјални рад као надлежан орган где су стручна лица овлашћена за давање мишљења узео у обзир све чињенице и околности битне у конкретном случају као и мотивисаност тужиља да успоставе контакт са малолетном ДД, постојање нарушених односа између странака и најбољи интерес малолетног детета.

Стога је првостепени суд применом члана 61 став 5 Породичног закона као и члана 7 Повеље о основним правима Европске уније, а водећи се најбољем интересу малолетне ДД јер интерес детета претеже над осећајима повређености одраслих у њиховим међусобним односима, а која лична осећања су одрасли дужни да подреде интересу детета, нашао да је одржавање редовних контаката малолетне ДД са тужиљама пожељно за развој детета јер се очекује да стимулативно делује на њен даљи емоционални развој и да је дошло до повреде права на породични живот ускраћивањем права блиским сродницима да одржавају личне односе са дететом за које их везује

посебна блискост у конкретном случају крвна и родбинска веза и одлучио као у изреци.

Оваква одлука првостепеног суда је правилна и на закону заснована.

Наиме, према Повељи о основним правима Европске уније, свако има право на поштовање свог приватног и породичног живота (члан 7). Посебно су наглашена права детета и заштита деце. Деца требају да имају такву заштиту и негу која је потребна за њихову добробит и да у свим поступцима који се односе на децу превасходно морају бити разматрана и најбољи интереси деце. Конвенција о праву детета ("Службени лист СРЈ - међународни уговори 15/90 и 4/96) у члану 3 предвиђа да најбољи интереси детета треба да буду од првенственог значаја у свим активностима који се тичу деце, без обзира које институције или органи предузимају ове активности. По члану 8 став 1 исте Конвенције државе чланице се обавезују да поштују право детета на очувању свог идентитета, укључујући и породичне односе, како је то признато законом, без незаконитог мешања.

Одредбом члана 61 став 5 Породичног закона прописано је да дете има право да одржава личне односе и са сродницима и другим лицима са којима га повезује посебна блискост ако право није ограничено судском одлуком.

У овом случају постоје два сукобљена права о поштовању приватног живота. На једној страни постоји захтев сродника – бабе и тетке детета по оцу за заштиту права на поштовање породичног живота кроз одржавања личних односа са малолетним дететом – унуком и братаницом. На другој страни такав захтев задире у сферу поштовања права на породични живот лица према коме је захтев усмерен. Ради се о два сукобљена права у поштовању породичног живота. Овај сукоб је могуће разрешити једино проценом најбољег интереса детета. Супротно жалбеним наводима тужених, одржавање личних односа између малолетне ДД и тужиља као њених бабе и тетке по оцу јесте у најбољем интересу детета што је првостепени суд утврдио како из исказа парничних странака тако и налазом и мишљењем надлежног Центра за социјални рад. Право детета је да зна важне чињенице у вези своје породице попут порекла, вере, обичаја. Наведени налаз органа старатељства указује да постоји потреба да се омогући и убудуће одржавају лични односи тужиља као бабе и тетке са малолетном ДД која има непуне три године. У таквој ситуацији, руководећи се заштитом права детета у коју у конкретном случају спада и одржавање личних односа са баком и тетком, супротно жалбеним наводима, у најбољем интересу мал.ДД је да буде у контакту са својим блиским крвним сродницима овде тужиљама на начин како је одређено првостепеном пресудом.

Неосновани су жалбени наводи којима се указује да због сукоба породице, оца и мајке малолетног детета са тужиљама одлука о тужбеном захтеву није у најбољем интересу малолетног детета. Ово стога што је ову чињеницу надлежни орган старатељства имао у виду када је дат налаз и наведено мишљење из којих произлази да је у најбољем интересу малолетне ДД да одржава личне односе са тужиљама, бабом и тетком по оцу, што се не може довести у сумњу због тренутних лоших односа странака. Нерешени имовински односи, противљења тужиља о месту становања тужених не може бити разлог за одбијање захтева за наведене контакте и одржавање личних односа малолетне ДД са тужиљама, јер је исто у најбољем интересу малолетног детета. Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је ценио чињеницу да је друготужиља објављивала слике мал. ДД на свом фејсбук налогу као и слике свог детета, али је нашао да исто не може водити лишавању права малолетног детета да оствари контакт с тужиљом другог реда, својом тетком и одбијању тужбеног захтева, обзиром да исто није у најбољем интересу мал. ДД.

Супротно жалбеним наводима тужених, Центар за социјални рад је узео у обзир висок степен конфликта између тужиља и тужених, узео у обзир и узраст детета и њену емоционалну везаност за родитеље, али и особине и прилике на страни тужиља као бабе и тетке малолетног детета, али је дао мишљење да је у најбољем интересу малолетне ДД да успотави и одржава личне односе са најближим сродницима очевог порекла уз предлог да виђање АА и ББ са малолетном ДД буде у присуству родитеља или лица од поверења које одреде родитељи сваке друге недеље у периоду од 11 до 13 часова на јавном месту на игралишту код Дома културе у ...

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе тужених али налази да исти нису од утицаја и не могу довести до другачије, за тужене повољније одлуке у овој правној ствари, те их стога посебно не образлаже.

Правилна је одлука о трошковима поступка из става другог изреке ожалбене пресуде јер је донета правилном применом члана 207 Породичног закона.

Применом члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП одлучено као у ставу првом изреке ове другостепене пресуде.

Имајући у виду да тужени са жалбом нису успели, то је применом члана 165 ЗПП, одлучено као ставом другим изреке.

Председник већа-судија
Весна Филиповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић